

سری جدید سال اول :: ویژه‌نامه :: اردیبهشت ۹۶ :: ۲ صفحه

صاحب امتیاز: دکتر بابک صفاری

مدیر مسئول: وحید شریفیانا

سر دبیر: شیرین رحیم‌زاده

طراح و صفحه‌آرا: صالح عزیزی

تحریریه:

عادل باقری، مهدخت چرخشت،
دانیال عباس‌زاده، صالح عزیزی

دانشگاه اصفهان

معاونت فرهنگی اجتماعی

با حمایت و نظارت انجمن علمی دانشجویی اقتصاد دانشگاه اصفهان

t.me/UI_Economics

[instagram.com/UIEconomics](https://www.instagram.com/UIEconomics)

«این نشریه با حمایت مادی و معنوی اداره کل امور فرهنگی دانشگاه اصفهان چاپ و منتشر می‌شود»

سر مقاله

تلخ مقاله!

● مهدخت چرخشت ...

اینبار می‌نویسیم برای استادی که در اولین قدم انسانیت و ادب را به ما آموخته. این بار می‌نویسیم برای استادی که به موقع سکوت کردن و به جایش سخن گفتن را به ما آموخته. این بار می‌نویسیم برای استادی که در پس تدریش جهانی‌بینی را به ما آموخته. می‌نویسیم برای استادی که خلاف هر آشوبی عقلانیت را به ما آموخته. می‌نویسیم برای عالم مسلمانی که شیوه‌ی مسلمانی به ما آموخته. می‌نویسیم برای استادی که از شروط گفت‌وگو ابتدا خوب شنیدن را به ما آموخته. اینبار هم شنیدیم، خوب شنیدیم... در وصف استادی که تمام دغدغه‌اش آرامش، عدالت و توسعه ایران است، سخنانی شنیدیم که قابل تحمل نبودند و ما آموختیم در پاسخ ناسزا هم ادب کنیم و اینبار تنها در پاسخ به ناسزا و هجوگویی‌ها و در دفاع از استادی که بدون شک آبروی این دانشگاه است، می‌گوییم: در عصری که سرعت تکنولوژی از سرعت انتظارات آدمی پیشی گرفته است به ما دانشجویان اقتصاد آموخته‌اند

چگونه با تئوری‌های جهانی اقتصاد نگذاریم تا انسان و انسانیت متضرر شود. به ما آموخته‌اند که بی‌هیچ تعصب کورکورانه‌ای به دنبال رفاه انسان‌ها باشیم. به ما آموخته‌اند که چگونه انسان باشیم. و چه انتظار می‌توان داشت از ناآگاهی و کوتاه‌نظری که علم و دانش را زیر سوال برد و استادی که بزرگواریش، علمش، منشش، ادبش، کلام شیوایش، صداقتش معرف حضور همگان است نیازی به دفاع ندارد. ما فقط نوشتیم تا ادب را رعایت کرده باشیم و بگوییم که هر کس نمی‌تواند به راحتی اساتیدمان و علمشان را زیر سوال برد و در کلام آخر بگوییم:

در نیابد حال پخته هیچ خام
پس سخن کوتاه باید وسلام

بسم الله الرحمن الرحيم

سیاست زندگی و سیاست بازی به هیچ وجه مورد تأیید نیست اما سیاست گری و برخوردار شدن از قدرت فهم و تحلیل سیاسی، نیاز مبرم دانشجویان و دانشگاه‌هاست. مقام معظم رهبری

گر بدی گفت حسودی و رفیقی
رنجید/ گو تو خوش باش
که ما گوش به احمق نکنیم

دانشگاه این یگانه سنگر علم و معرفت و اخلاق، محلی است که باید درس علم آموزی، دینداری، شجاعت و اخلاق را یاد بگیریم، محلی است که به رهنمود مولای متقیان، حضرت علی(ع) ادب و احترام شاگرد به استاد را فرا می‌گیریم، محلی است که یاد می‌گیریم که چگونه در مقابل سختی‌ها، ناملایمات‌ها و ناسزاها راه ادب را پیش بگیریم، یاد می‌گیریم که بصیرت سیاسی داشته باشیم، یاد می‌گیریم که به عقاید مختلف احترام بگذاریم، یاد می‌گیریم که چطور به مخالف خود اجازه‌ی سخن گفتن دهیم، یاد می‌گیریم که نقد کنیم و اجازه‌ی نقد شدن بدهیم اما متأسفانه در این راه کسانی هستند که به بیراهه می‌روند و سیاست زده شرط ادب را فراموش می‌کنند، کسانی که خود را عوام فریبانه صاحب‌نظر در همه‌ی امور می‌دانند و سخنانشان نه علمی است و نه سازنده و تنها در جهت جناحی‌گری و تخریب است، تخریبی که نتیجه‌ی

بیانیه انجمن علمی اقتصاد

آن سیاست‌زدگی دانشجویان است و نه ترقی بصیرت‌سیاسیشان، دانشجویانی که امید آینده‌ی کشورمان هستند و تربیت آن‌ها در گرو امروز آن‌هاست با سخنرانی‌های این چنینی تحت‌الشعاع قرار می‌گیرند، سخنانی که رنگ و بویی از ادب و احترام نبرده است و در دانشگاه جایی ندارد، سخنانی که قلب هر دانشجویی را بدر می‌آورد، از سخنانی بی‌پایه و اساس درباره‌ی علم اقتصاد تا بی‌احترامی به اساتید شریف این گروه و زیر سوال بردن دانشجویان این رشته و توهین به استاد محترم این گروه، دکتر محسن رنایی، استادی که در اولین قدم ادب و انسانیت را به ما آموختند، استادی که همیشه دغدغه‌مند مسائل و مشکلات کشور و تربیت دانشجویان بوده‌اند و همه‌ی این هتک حرمت‌ها در فضای مقدس دانشگاه اتفاق می‌افتد، فضایی که باید محل رشد باشد و نه تخریب، محل ادب باشد و نه بی‌ادبی و محل سواد باشد و نه بی‌سوادی؛ در حال امید است که متولیان این امر به خاطر این بی‌حرمتی در دانشگاه مغفرت بطلبند و پاسخگوی این عمل شنیع باشند.

از خدا جوییم توفیق ادب/ بی
ادب محروم ماند از لطف رب

انجمن علمی دانشجویی اقتصاد

دانشگاه اصفهان

۱۸ اردیبهشت ۱۳۹۶

این نیز بگذرد...

● عادل باقری ...

روز یکشنبه دانشگاه اصفهان شاهد یک رویداد تلخ، تاسف‌آور و شاید بی‌سابقه بود. درحالی‌که با نزدیک شدن به روز انتخابات ریاست جمهوری در ۲۹ اردیبهشت، دانشجویان دانشگاه اصفهان در انتظار حضور شخصیت‌های نخبه‌ی سیاسی، اقتصادی و فرهنگی بودند تا در جلسات سخنرانی و مناظره به طرح دیدگاه‌های خود و دانشجویان بپردازند اما انتشار خبر حضور یک متهم امنیتی به عنوان سخنران در یک برنامه انتخاباتی موجب تعجب و تذکر خاطر بسیاری از دانشجویان گردید. حسن عباسی، شخصی که سال گذشته پس از توهین به ارتش قهرمان کشور در جریان یکی از سخنرانی‌های خود مدتی را در بازداشت به سر می‌برد و در سال‌های اخیر به واسطه حمایت برخی افراد و نهادها پیش به دانشگاه‌ها نیز باز شده، این بار با دعوت چند تشکل سیاسی معلوم‌الحال مجال لجن پراکنی و یاوه‌گویی در این دانشگاه نیز یافت. عباسی در این سخنرانی مطابق رویه همیشگی پس از طرح یک رشته روایات تاریخی با رمز برجام وارد بحث اصلی خود یعنی تخریب دولت و دستاوردهای آن شد و دکتر ظریف و تیم مذاکره‌کننده‌ی کشورمان را آماج حملات خود قرار داد و دامنه‌ی توهین، تهمت و افترا را تا بر سر مرحوم آیت‌الله هاشمی رفسنجانی، دکتر حسن روحانی و رئیس دولت اصلاحات گستراند تا خوش خدمتی خود را به گوش اربابانش برساند اما در دقایقی که انتظار می‌رفت این برنامه به لحظات پایانی خود نزدیک شده باشد، به یک باره تصویر دکتر محسن رنایی، استاد تمام اقتصاد دانشگاه اصفهان بر پرده سالن همایش

نقش بست تا پروژه‌ی پایانی عباسی و مجریان این نمایش مضحک آشکار گردد، در همین زمان عباسی که با لحن خاص خود توانسته بود جو متشنجی در سالن به راه بیندازد، با طرح مسائلی مبهم و غیرعلمی سعی در مخدوش نمودن جایگاه این استاد گرانقدر نمود تا بیش از پیش شان نهاد مقدس دانشگاه را لگد مال کند. به هر روی هیأت تحریریه نشریه جیب ضمن محکوم کردن چنین اظهاراتی لازم می‌داند تا به طرح چند سوال اساسی بپردازد، اولاً ملاک مسئولین ذی‌ربط برای اعطای مجوز به چنین برنامه‌هایی چیست؟ ثانیاً فراهم کردن فضا برای تخریب بزرگان کشور و انقلاب، آن هم در شرایطی که امکان پاسخ گویی این افراد وجود ندارد مطابق بر اصول اسلامی است؟ ثالثاً دانشگاه چطور اجازه می‌دهد فردی با این سطح استاد تماش را زیر سوال ببرد؟ مگر نه آنکه رهبر معظم انقلاب در ماه‌های گذشته بارها در خصوص ایجاد یک فضای دوقطبی کاذب هشدار داده‌اند؟

چون داد عادلان به جهان در بقا نکرد
بیداد ظالمان شما نیز بگذرد

در مملکت چو غرش شیران گذشت و رفت
این عووعو سگان شما نیز بگذرد

آن کس که اسب داشت غبارش فرو نشست
گرد سم خران شما نیز بگذرد

بادی که در زمانه بسی شمعها بکشت
هم بر چراغدان شما نیز بگذرد

زین کاروانسرای بسی کاروان گذشت
ناچار کاروان شما نیز بگذرد

سیف فرغانی

سلام آقای همه چیدون!

● دانیال عباس‌زاده ...

ولی فرق "وان مینت مور" و "وان مور مینت" را نمیدونست! اوهم مثل شما شعارهای پوچ می‌داد و هوچیگری می‌کرد... برای مثال: تحریم ها کاغذ پاره‌هایی بیش نیستند! راجب نوامیس مردم حرفای اهانت آمیز می‌زد و میزنی! حرفای تو مثل همان لات و لوت‌های بی سواد هست که اول حرف می‌زنند بعد فکر می‌کنند، داد و هوار و فحاشی و ...! غیر اینه؟ آقای نارفیک علم هوچیگری که تو و رفقای بی‌سوادت دارید ترویج میکنید را خیلی وقته گل گرفتند! دنیا دنیای دموکراسی و تمدن شده به کوری چشم تو و امثال تو برجام رو هم با همین تمدن و گفتوگو تمدن ها و گفتمان بدست آوردیم...

ابتدا خدمتتان عرض کنم اهالی اقتصاد به هیچ وجه خود را رفیق شما ندانسته، نمیدانند و نخواهند دانست! کسی که سراپای گفتار و رخسارش توهین باشد هیچوقت رفیق اهالی اقتصاد نیست! براستی علم اقتصاد را باید گل گرفت یا علم هوچیگری؟! امروز دنیای گفتمان و اقتصاد است یا دنیای هوچیگری و بی‌برنامگی؟! (اگر در نظرتان هوچیگری گفتمان نباشد!!!) آقای همه چیدون چند کتاب راجب اقتصاد خوانده‌ای؟ این اسم‌هایی که حفظ کرده بودی را یک بار دیگر می‌گویی؟ اصلاً میدانی اسم کتاب‌های دیگرشان را؟ یا فقط همین‌ها را

از ویکی‌پدیا درآورده‌ای که ملت بگویند به به! همه چیدون اقتصاد هم بلده!! آقای که تا همین ۱۰ سال پیش لیسانسه بودی و بعدش خدا می‌داند چطور اسم دکتر را انداخته‌ای پشت اسم خودت! میدانی به تعداد سال‌هایی که فقط درس خوانده‌ای (آن هم اسما) همان استاد به گفته شما "لیبرال" استاد تمام دانشگاه اصفهان بودند؟ حرفای تو ایرانی‌ها را یاد آن آقای عزیز می‌ندازه، میشناسینش که؟ همون دوست چند سال پیشتون که چپ و راست ازش حمایت می‌کردین! همون که مثل تو اسمش دکتر بود

